

entre dones

Revista semestral

Ajuntament de Manlleu
Ajuntament de Roda de Ter
Ajuntament de Vic
Consorci de la Vall del Ges,
Orís i Bisaura

Núm. 3

L'apunt

25-N "Dia internacional
contra la violència envers
les dones"

Parlem de...

Les nostres relacions

En primera persona

Entrevista amb Marta
Latorre i Enviz, llibretera.

Ells actuen

Associació d'Homes per
a la Igualtat. Construint
noves masculinitats

La contra

El perill dels mites
de l'amor romàntic

Pluja de sentits

M. Mercè Roca recomana ...

trencant mites

Agraïment

Em complau molt tenir aquest espai per expressar-me. I és sincerament, així, perquè avui, en nom propi i de tot el consistori de Roda, el que cal és AGRAIR:

Agrair als ajuntaments de Manlleu i Vic i al Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura que s'hagin sumat a aquesta iniciativa rodenca d'editar una revista pensada per sensibilitzar en temes de gènere.

Agrair, també, a les persones que l'han feta possible, la seva il·lusió i dedicació.

Darrera d'aquesta primera edició conjunta de l'entre dones, hi ha moltes coses: hi ha compromís polític, convenciment, desig de canvi ... hi ha treball en equip, temps dedicat a compartir sabers i experiències ... hi ha desig de donar veu i d'expressar ... hi ha molta esperança de que algunes realitats molt quotidianes (violències, desigualtats i injustícies) vagin desapareixent ... hi ha generositat de saber rebre i donar.

Més enllà de les diferències entre municipis, hem volgut i hem sabut compartir aquest recurs, l'entre dones. Avui, juntes, arribarem a moltes més dones i ens cal celebrar-ho. Benvingudes totes!!

Maria Martos i Cruz
Regidora d'Acció social, Igualtat i Ciutadania
Ajuntament de Roda de Ter

entre
dones

La publicació d'aquesta tercera edició de l'**entre dones** ha estat possible gràcies a la complicitat, el suport i el treball de moltes persones. Algunes hi han participat indirectament; d'altres directament. A totes elles, el nostre reconeixement.

Direcció
Rosa Roca Fusco

Textos
Alba Ayala Bartés, Núria Muñoz Carreras, Rosa Roca Fusco i Maria Soler Tor

Disseny gràfic
Bisgràfic

L'**entre dones** ha estat editada pels Ajuntaments de: Manlleu, Roda de Ter i Vic, i el Consorci del Ges, Orís i Bisaura.

Amb el suport econòmic de:

L'apunt

25 de Novembre
Dia Internacional contra la violència envers les dones

La publicació d'aquesta revista, "entre dones", coincideix sempre amb la commemoració de dues diades d'especial significació per a les dones: el 8 de març, Dia internacional de les dones, i el 25 de novembre, Dia internacional contra la violència envers les dones. Aquest fet no és casual, ben al contrari. Les persones vinculades a aquest projecte, treient a la llum aquesta publicació, ens sumem de manera intencionada a les nombroses iniciatives que, en aquestes dates, pretenen cridar l'atenció de tota la ciutadania cap a una realitat que és qüestionable i, fins i tot, ens atrevim a dir, també, intolerable.

El 8 de març i el 25 de novembre són diades per a sensibilitzar i són promotors de canvi. Ambdues focalitzen la nostra atenció en les desigualtats que encara avui pateixen les dones i, concretament, amb la commemoració del 25 de novembre, es denuncia la vulneració de drets humans tan fonamentals com el dret a la vida.

Són moltes les dones que pateixen maltractaments. La dada més extrema ens xifra en 75 les dones mortes en mans de les seves parelles, a l'estat Espanyol. D'altra banda, segons dades de l'Observatori de la violència, el percentatge de denúncies interposades per familiars o amistats de la víctima no superen l'1%. La gran majoria de les denúncies les presenten les mateixes víctimes o les presenten la policia o metges que les han atès. Aquesta dada vindria a confirmar la manca de conscienciació social.

La violència contra les dones és un fenomen social que requereix una resposta individual, però també col·lectiva. Si volem una societat lliure de violències on totes les persones, indistintament del seu sexe o condició, visquin plenament, amb igualtat de drets i llibertats, cal que ens fem preguntes; ens cal seguir qüestionant la realitat. Des d'aquesta nova edició de l'entre dones, avui ens demanem i us plantejem un de tants "per què?": el perquè, encara avui, es perpetuen les violències contra les dones o dit d'altra manera, quines són les causes d'aquestes violències.

Esperem donar-vos, també, algunes respostes.

Subscriu-te

Vols rebre periòdicament l'entre dones? T'oferim la possibilitat de subscriure-t'hi i poder rebre la revista en el teu domicili, ja sigui a la teva bústia o via internet a través del correu electrònic (format PDF). Per fer-ho, facilita'ns les teves dades personals posant-te en contacte amb el PIAD per telèfon trucant al 93 854 39 39 o per e-mail a piad@rodadeter.cat i la rebràs en el teu domicili periòdicament.

**l'apunt
parlem de...
en primera persona
ells actuen
ls contris
pluja de sentits
al teu abast
agenda**

25 de novembre - Dia Internacional
contra la violència envers les dones

Repensem
les nostres relacions

Entrevista amb Marta Latorre i Enviz, llibretera

Associació d'Homes per a la Igualtat
Construint noves masculinitats

El perill dels mites de l'amor romàntic

Maria Mercè Roca ens recomana...
Les noces de Fígaro

Bibliografia, webs, i adreces d'interès...

Recull d'activitats programades a la comarca en motiu del 25 de novembre

11111
8642063

Repensem les nostres relacions

Una relació afectiva lliure, sense violències, una relació que possibiliti el nostre creixement i la nostra realització com a persones, només pot néixer del reconeixement de l'altre/a i del respecte profund envers la diferència.

Referències bibliogràfiques:
- Inés Alberdi, Natalia Matas: La violència domèstica. Informe sobre els maltractaments de dones a Espanya. Fundación “la Caixa”, 2002.
- Marco Deriu: Amor y reconocimiento: la violencia masculina y el sentido de nuestras relaciones. Revista Duoda. Estudios de la diferencia sexual. Núm. 32. Octubre 2007.

Text de Rosa Roca i Fusco.

Massa sovint, la realitat se'ns mostra crua i irracional. Durant el 2008, a Catalunya, han mort onze dones víctimes de la violència masclista, és a dir, han mort en mans d'un home amb qui estaven unides per un vincle que havia de sustentar-se en l'amor. Alguna cosa segueix fallant, doncs, en les relacions entre homes i dones i en la manera com homes i dones afirmem la nostra identitat.

Hi ha prou dades per afirmar que la violència contra les dones no és un fenomen aïllat. Una investigació del Consell d'Europa feta pública l'octubre del 2005 revela que la violència exercida per part del company, marit, nuvi o pare és la primera causa de mort i d'invalidesa entre les dones de 16 a 44 anys, a tot el món, també a Europa. La violència contra les dones es dona en totes les classes socials i les afecta al llarg dels diversos cicles vitals -des de la infància fins la vellesa-. La violència és doncs un fenomen social que no s'explica solament pels trets singulars i patològics d'una sèrie d'individus sinó que té components ideològics i estructurals. Darrere la violència exercida contra les dones hi ha un sistema de valors i de creences molt arrelades que tenen el seu origen en la cultura patriarcal.

Quan un home maltracta una dona preval un sentiment masclista de superioritat i de menyspreu envers la companya; en cada agressió se'ns

mostra una relació desigual en la que l'home exerceix el seu poder esperant que la dona mostri la seva submissió; en cada forma de violència hi ha l'ús de la força com a afirmació, per part de l'home, de la pròpia masculinitat; hi ha un desig de domini i de control per part de l'home i la voluntat de perpetuar uns papers estereotipats i rígids assignats tradicionalment a l'un o a l'altra... i es dona també una negació del conflicte. Sota l'aparença de buscar una unió familiar s'hi amaga l'autoritarisme de voler imposar una única raó: la masculina.

Al costat d'aquestes causes que expliquen la violència referint-se a un sistema de valors i de creences fonamentades en el masclisme, Marco Deriu, sociòleg italià, apunta en un article publicat a la revista Duoda (núm. 32 – 2007) una nova manera d'explicar aquesta violència. Segons aquest sociòleg, al costat d'una forma més “tradicional” de violència que afecta les dones que es troben en una situació de marginalitat social, en trobem una altra que sembla néixer de la incapacitat per part dels homes d'acceptar i acollir una autonomia i una llibertat ja presents en les vides de moltes dones. Marco Deriu ho expressa així:

“La violencia masculina comienza a golpear hoy a la mujer que ya no acepta ser siempre el soporte de las necesidades del hombre.

Golpea a la mujer que, con razón o sin ella, abre conflictos y cuestiona al hombre, a la mujer que decide dejar a su compañero, a la mujer que busca rehacer su vida sola o con otro (...) Por tanto creo que el tipo de violencia que tenemos frente a nuestros ojos no es una simple reelaboración de la cultura y el poder patriarcal. Esta violencia no implica ningún rechazo a la igualdad entre sexos, y mucho menos el prejuicio de considerar inferiores a las mujeres (...) Esta violencia nos muestra la desesperación y la falta de reelaboración masculina frente a la libertad y una autonomía femenina, más que un poder masculino y una sumisión femenina (...) Lo que es difícil para los hombres, hoy, no es reconocer que las mujeres tienen igual dignidad o valor que los hombres; lo que es difícil es estar frente a una mujer y aceptar que ella es otra, distinta de nosotros.”

L'argumentació d'aquest sociòleg italià ens porta més enllà i ens convida a encetar junts, homes i dones, una reflexió sobre el sentit de les nostres relacions.

Una relació afectiva, lliure, sense violències, una relació que possibiliti el nostre creixement i la nostra realització com a persones, només pot néixer del reconeixement de l'altre/a i el respecte profund envers la diferència.

Cadascú de nosaltres, siguem dones o homes, necessitem ser prou madurs per no crear relacions de dependència que ens ofeguïn; necessitem de l'honestedat per reconeixen's tal i com som, acceptant els nostres desitjos i necessitats; necessitem el diàleg constant que ens ajudi a expressar i comunicar què som, què pensem i què volem. Només des del diàleg ens apropem a l'altre, el podem reconèixer i li podem facilitar la llibertat de ser. Amb tot, sempre i a cada moment, hem d'assumir la part de soledat que ens pertoca i prendre amb valentia la responsabilitat de fer-nos càrrec de la pròpia vida. No hauriem de témer el conflicte perquè quan aquest es resol, certament, en podem sortir reforçats. Ens cal, doncs, aprendre noves actituds per fer front al conflicte d'una manera no violenta.

Les paraules amb que Marco Deriu conclou el seu article tenen una especial significació. Us deixo amb elles:

“Construir una civilización de relaciones entre hombres y mujeres significa entonces aprender recíprocamente a coincidir y a separarse, a establecer acuerdos de proximidad y en la distancia, porque ambas cosas –siempre y en cada momento –son juntas, condiciones del amor.”

Entrevista a **Marta Latorre i Enviz** llibretera i experta en sentit comú. **Marta Latorre i Enviz** és diplomada en infermeria i llicenciada en història. Ha exercit fins fa ben poc de llibretera. Activista feminista és, actualment, responsable de la Xarxa de Dones contra la violència i per a la igualtat de Girona.

“Cal un treball de conscienciació i prevenció des dels grups de dones”

Text d'Alba Ayala i Bartés. Fotografia: Mía Coll.

T'imagines un món sense violència contra les dones? Com seria?

Hauria de formar part d'un món sense violències de cap tipus, em refereixo a violència interpersonal. És impossible deslligar-la una de l'altra. Estem immersos en una societat violenta. Els homes no han après encara a resoldre els conflictes sense violència, en canvi, les dones sí i, això, és alhora la nostra mateixa creu.

Quina definició prefereixes: violència de gènere, domèstica o masclista?

És violència masclista, directament. És més que domèstica. El sistema que l'ampara és masclista. Personalment, jo alguna vegada, fins i tot, he gosat anomenar-la terrorisme, perquè les dones maltractades estan immerses en un context de terror. Una vegada

vaig començar una conferència comparant el nombre de víctimes per terrorisme i les dones mortes per violència masclista. En moren moltes més per aquesta segona causa, en canvi, la preocupació social no és ni molt menys la mateixa.

Quin missatge donaries a la societat per tal de superar aquesta violència?

El missatge per a la dona maltractada és que, primer, ella mateixa s'ha d'enfortir. Ha de ser la dona la que aturi la situació, sense caure en el victimisme. Cal que es reconegui a ella mateixa. Des dels grups de dones hem d'ajudar i treballar les xarxes socials. És millor això que la protecció institucional. Crec que la policia és el final de tot un procés previ.

Aquest seria, també, el missatge per a l'entorn d'una persona maltractada: ajudeu-la a fer-se forta.

Estem parlant de com fer front a la violència un cop exercida, però potser caldria posar més esforços en prevenir-la...

Per descomptat. Hem de canviar la imatge que tenim de l'amor romàntic. No hem de ser dependents, ni submises, no podem permetre que ningú ens digui: "on vas al carrer vestida així?", o "tu calla que d'això no hi entens" o "tu el que hauries de fer..." "Cal que les dones reconeguem la nostra fortalesa i dignitat, i hem de tenir clar que val més estar sola que mal acompanyada. Que siguin gelosos no vol dir que ens estimin. Hem de qüestionar la idea de "la mitja taronja", i superar els estigmes

d'estar sola. Tot això, però, no és una feina fàcil. Els canvis socials són molt lents; trencar amb la cultura masclista, costarà.

Què hi ha darrera d'una dona maltractada?

Terror. El terror que senten aquestes dones dins seu no l'entén ningú. Tenen l'enemic a casa; és el seu company de viatge, aquell amb qui se suposa que has de sentir-te còmoda i estimada. Estan amenaçades per la persona a qui estimen.

I darrera d'un home maltractador?

Un problema greu d'autoafirmació d'ell mateix i un aprenentatge adquirit de la violència.

La societat segueix sense percebre la gravetat dels maltractaments

contra les dones. Segons el baròmetre del CIS (juliol08) el que més preocupa a la ciutadania és l'atur, els problemes econòmics, el terrorisme, la immigració i la vivenda. El problema de la violència queda situat en el lloc onzè. Vostè que reivindica la militància en la crítica de la realitat, com s'explica la falta de conscienciació sobre aquesta problemàtica?

Jo crec que hem perdut la capacitat d'educar-nos socialment. Portem anys amb la barrera de no comunicar-nos, de no implicar-nos en els afers dels altres. És bo transmetre a les dones víctimes de la violència que no estan soles. No és només des de les institucions que se les ha d'ajudar, sinó que és molt important el suport social. Cal fer

un treball de conscienciació i de prevenció per part dels grups de dones.

Vostè és la responsable de la Xarxa de Dones contra la violència de Girona. Què és exactament una Xarxa de dones? Com va començar a Girona?

És posar en relació diferents entitats de dones i treballar juntes en campanyes concretes. La nostra, va ser una cosa molt militant que varem començar les dones de comissions i d'iniciativa ara fa 15 anys. El nostre primer objectiu va ser recollir signatures per la casa d'acollida, fèiem activitats a l'entorn del 25 de novembre ... Si venien dones amb alguna problemàtica, nosaltres les derivàvem als grups terapèutics, al suport psicològic...

Teníem la seu de la xarxa a l'altell de la llibreria.

El lema del manifest de la xarxa de dones per la no violència del 25N de l'any passat era: “Les violències ens aïllen, enllacem-nos”. Per vostè, aquest lema deu tenir molt de sentit. Ens pot explicar el significat d'aquest lema?

Abans les dones teníem espais comuns. Per exemple anàvem a rentar juntes (t'estic parlant del temps de les nostres àvies); Anàvem a la perruqueria. Són exemples d'espais de dones on podíem parlar de les nostres coses, que no només són nostres, sinó que també són coses del món. Calen espais de convivència per estar juntes i no només espais de militància.

Com a llibretera, hi ha algun títol imprescindible sobre violència

Imprescindible cap, però n'hi ha molts que ens poden servir. Us recomano especialment, qualsevol títol de la col·lecció "Feminismos", tot i que són llibres densos, d'aquells, per llegir de vacances.

Marta, per acabar, com t'agradaria que et presentéssim?

Llibretera i experta en sentit comú, m'està molt bé.

AHIGE

(Associació d’Homes per a la Igualtat de Gènere)

Construint nous models de masculinitat

Llibre: **Reconstruir la identitat masculina, una necessitat política.**
Autor: Daniel Gabarró.
Editorial: Clavell.
Des de www.danielgabarro.cat
el podem baixar gratuïtament.

Text de Maria Soler i Tor.

El moviment d’homes per a la igualtat sorgeix a principis dels anys 70 als països nòrdics. A Espanya, els primers grups d’homes daten del 1985 i s’inicien a València i Sevilla.

AHIGE, Asociación de Hombres por la Igualdad de Género, és creada a Màlaga l’any 2001 per un home que té una visió molt concreta que diu: “la igualtat és cosa de tots i si hi són totes però no hi som tots, falta alguna cosa”, i això el porta a treballar per implicar els homes en el camí cap a la igualtat. Ens ho explica Daniel Gabarró, membre de la delegació de Catalunya que funciona com a federació independent de la de Màlaga. En Daniel és mestre, psicopedagog, llicenciat en humanitats i investigador en temes de gènere. Dins l’entitat exerceix funcions de coordinació.

Ens preguntem què fa que un grup d’homes s’uneixi per treballar per a la igualtat, amb quines idees es fonamenta el seu treball, quins són els seus objectius i quines feines concretes realitzen per tal d’assolir-los. En Daniel Gabarró ens ajudarà a treure’n l’entrellat.

Les seves idees

El treball de l’entitat es fonamenta en el fet que existeix una desigualtat històrica entre dones i homes. Als homes, el paper assignat els ha atorgat una posició de privilegi sobre la dona. Aquesta situació ha generat un model de masculinitat predominant, anomenat patriarcat. I,

si bé els homes contemporanis no són culpables del sexisme, de la discriminació i de la violència patida per les dones durant tants anys, des de l’associació es creu que han d’assumir la responsabilitat històrica davant aquesta situació, tant a títol individual com col·lectiu, i sumar-se a les dones en el camí cap a la igualtat. Prefereixen parlar de “camí cap a la igualtat” enlloc de “lluita per la igualtat” perquè consideren que en un camí caminem junts, dones i homes, però que en una lluita hi ha contraris. L’entitat posa especial èmfasi en la discriminació que també han patit aquells homes que no complien amb les normes que establia el model tradicional masculí. Pensen que la societat ha de canviar aquest model perquè els nens que encara han de néixer puguin tenir alternatives i no estiguin condemnats a seguir el model actual.

Creuen que els homes s’han de sumar al camí cap a la igualtat perquè quan ens preguntem quines coses haurien de canviar perquè homes i dones visquin en igualtat, la majoria de respostes que obtenim fan referència a canvis que han de fer les dones. “Això vol dir que els homes ja estan bé? Això és una perversió, els homes estem fatal però ni tan sols parlem de nosaltres”, ens diu en Daniel. I ens fa reflexionar sobre el fet que ningú parla de masculinitat. Ens recorda que el patriarcat es basa en el domini de la masculinitat i ens cita una frase de Foucault: “perquè el poder s’eternitzi, ha de mantenir-se ocult”.

Objectius i Accions

En base a aquestes idees, l’entitat persegueix dos objectius bàsics: construir models de masculinitat alternatius, no masclistes, i implicar els homes en el camí de la igualtat.

Per tal d’assolir aquests objectius treballen sobre tres idees bàsiques: el cor, el cap i les mans.

El cor és la línia de creació d’espais on els homes poden parlar sobre què vol dir ser home al segle XXI. L’objectiu és oferir un espai personal perquè aquells homes que vulguin, puguin canviar la seva forma de viure la masculinitat. L’entitat impulsa la creació de grups de creixement personal on els homes poden parlar sobre què significa ser home i quines són les dificultats amb les que es troben. Treballen per crear grups per tota Catalunya, per aquest motiu formen a persones que esdevindran dinamitzadores de les trobades.

Quan en Daniel ens parla de la línia del cap fa referència a la realització d’estudis i recerca en temes de gènere. L’entitat realitza estudis propis, però també impulsa que des de les universitats es creïn tesis doctorals sobre la investigació de noves masculinitats. L’objectiu és estudiar masculinitats alternatives perquè els homes no estiguin condemnats a seguir el model de masculinitat actual, perquè cada un tingui alternatives per escollir. En aquests moments estan realitzant un estudi, per encàrrec de l’ajuntament

Acció de protesta i conscienciació fet per membres d’AHIGE a Barcelona. Preparen accions per al 25N amb el lema: Nosaltres no volem ser còmplices.

Fotografia: Mia Coll.

“ Els sentiments són quelcom que els homes han de conquerir
La violència de gènere és un problema dels homes que pateixen les dones.
Mentre la gent continuï pensant que el tema de la igualtat només és un tema de dones,
és que no anem bé, és que falta una peça. ”

de Barcelona, sobre com els homes utilitzen el temps. En Daniel ens explica que la forma com un home utilitza el seu temps ens diu molt sobre com aquesta persona entén la seva masculinitat, i ens posa l’exemple de les feines domèstiques: si un home no hi dedica el seu temps és perquè no ho té com una prioritat.

Dins la línia de les mans es dediquen a l’assessorament, la formació, la realització de tallers i campanyes de sensibilització per tota Catalunya. Entre moltes altres actuacions, fan, per exemple, formació per a regidores i regidors dels ajuntaments, xerrades per a instituts, llars d’infants i escoles. Un acte de sensibilització que ens va cridar l’atenció és la planxada: treuen les posts de planxar a la plaça del poble i els regidors de l’ajuntament, i tots els homes que s’hi vulguin afegir, es posen a planxar. Mentrestant reparteixen fulletons on s’explica que és imprescindible que els homes entrin a l’àmbit domèstic. Una imatge que, de ben segur, queda marcada a l’imaginari del poble.

Els homes de l’entitat

Quan li demanem a en Daniel què tenen en comú els homes que formen part de l’entitat, que treballen activament per la igualtat, ens diu que tots tenen una masculinitat alternativa, tots han refusat el model de “l’home Marlboro” i han decidit que havien de construir una masculinitat en la qual les relacions humanes fossin bàsiques.

Hi ha un altre motiu: segons en Daniel, qualsevol persona que és agredida física o psicològicament per no complir les expectatives, els estereotips marcats, pateix violència de gènere. Molts dels homes de l’entitat han patit violència de gènere. Ens explica també, que la majoria de socis són heterossexuals, tot i que també hi ha algunes persones homosexuals. En aquest sentit, en Daniel el defineix com un grup estrany i bonic.

Parlem de la violència

Com que en aquest número de la revista Entre Dones tractem els orígens de la violència de gènere, aprofitem per centrar-nos en aquest tema. En Daniel ens explica que la causa de la violència de gènere és el masclisme i que aquest tipus de violència la pateixen les dones i la pateixen els homes, perquè qui no compleix el model de mascle també la pateix. En l’imaginari col·lectiu actual existeix una jerarquia, l’home és superior a les dones i té l’obligació de fer servir la violència per demostrar la seva virilitat. L’arrel del problema és voler mantenir el masclisme, el poder. La violència és el mecanisme que exerceix una societat que vol mantenir les coses tal com estan. “Jo et pego perquè vull que aquest model social continuï així. Si fas el que has de fer, no et peguen”, ens comenta en Daniel. La clau radica, explica, en canviar l’imaginari actual, en canviar el model de masculinitat. Ens diu que s’ha de buscar un model positiu que inclogui l’energia, sense confondre-la amb la violència,

i on l’home recuperi l’espai domèstic, igual que les dones han d’ocupar l’espai públic. Per altra banda, en Daniel ens remarca l’important que és que els homes es sumin al camí cap a la igualtat: “Moltes vegades sentim que la violència de gènere és un problema de les dones, no, la violència de gènere és un problema dels homes, que pateixen les dones. És per això que l’única forma que la dona té per arribar a la llibertat és que la majoria d’homes se sumin a aquest camí. Mentre ignorem els homes, la violència es mantindrà.”

Què hi guanyem amb la igualtat?

Per acabar li demanem al Daniel què guanyen directament els homes amb el canvi de model de masculinitat. “Els guanys tenen molt a veure amb la qualitat de vida. Deixes de patir una alta quantitat d’estress perquè no necessites ser el primer en tot, que els teus fills i filles siguin el número u a l’escola, que el teu cotxe sigui el més gran... Recuperes els teus fills i filles perquè tens una paternitat que no és distanciada. I pel que fa a la teva vida amorosa, deixa de ser quantitativa per ser qualitativa”.

L'amor romàntic és una manera d'entendre les relacions afectives pròpia d'occident que ofereix a les persones un model de conducta amorosa que quan falla –i sempre falla- produeix la frustració i el desengany. És un dels factors desencadenants de la violència en les relacions de parella.

A l'actualitat existeix una gran varietat de models familiars i maneres de relacionar-se afectivament i sexualment, però la definició històrica de l'amor romàntic encara està present a l'imaginari col·lectiu, aquest ideal d'amor i parella té les següents característiques:

Tots aquests pensaments ens poden portar a una acceptació de la dominació, a la imposició de l'autoritat i a la renúncia d'elements importants de la pròpia vida
Pensem-hi!

El perill dels mites de l'amor romàntic

Per a tota la vida

L'amor verdader és per sempre: el temps, les circumstàncies i l'evolució individual no fan variar els sentiments envers l'altra persona.

L'amor verdader tot ho pot

Per amor es pot canviar o fer canviar a l'altra persona. L'amor verdader supera qualsevol dificultat.

Entrega total, renúncia i sacrifici

Emparellar-se suposa abandonar les activitats pròpies i passar a compartir-ho tot, fer-ho tot plegats, pensar i gaudir de les mateixes coses. En definitiva, lliurar-se totalment a l'altra persona i renunciar a la pròpia autonomia personal. Amor i dolor van junts.

Sentiment de propietat cap a l'altra persona

Sentir gelosia és una prova irrefutable d'estar enamorat/ada d'algú. Desesperar amb la idea que l'amant pugui deixar-nos.

L'amor té funció de completar

Es pressuposa que les persones per si soles no som completes. Existeix una mitja taronja que ens complementarà. Tenir parella és el més important a la vida.

Incondicional

S'ha de perdonar, justificar i aguantar-ho tot. En nom de l'amor tot s'hi val.

Maria Mercè Roca ens recomana...

MARIA MERCÈ ROCA
Maria Mercè Roca (Portbou, 1951), és autora, entre altres obres, de les novel·les Cames de seda, Delictes d'amor, L'últim tren i Kenitra. Actualment és diputada al Parlament de Catalunya per ERC. És també delegada d'Oncolliga Girona, una Fundació que treballa per als malalts de càncer i els familiars.

Fotografia: Claudi Valentí.

He triat un fragment de l'òpera Les Nozze de Figaro, de Mozart, amb libretto de Lorenzo da Ponte. En aquesta ària Marcellina, una noia jove, es lamenta del tracte violent i cruel que els homes infringeixen a les dones, i el compara amb les bones relacions d'amor i d'amistat que regeixen la convivència entre les bèsties.

És una peça deliciosa.

Les Noces de Fígaro

*Il capro e la capretta
Son sempre in amistà.
L'agnello all'agnelletta
La guerra mai non fa.
Le piú feroci belve
Per selve e per campagne
Lascian le lor compagne
In pace e in libertà.
Sol noi, povere femmine,
Che tanto amiam quest'uomini,
Trattate siam dai perfidi
Ognor con crudeltà.*

*El boc i la cabra
són sempre amics
L'anyell i l'anyella
mai no fan la guerra
Les feres més ferotges
per les selves i els camps
deixen les seves companyes
en pau i llibertat
Solsament nosaltres, pobres dones
que tan estimem aquests homes
som tractades de pèrfides
Altrament amb crueltat.*

llibres recomanats

GAMBIT DE DAMA
Francesca Babí
Editorial Maikalili, 2005
136 pàgines 14€

La història que presenta Babí en aquest llibre és el d'una dona que es va enfonsant en un pou psicològic sense saber perquè fins que s'adona que és el seu marit qui manipula la seva vida, empenyent-la cap a la depressió, i decideix acabar amb aquesta situació.

Tal i com es recull en el pròleg aquest llibre ha estat escrit amb la voluntat de compartir experiències i acompanyar totes aquelles dones que se senten aclaparades per la foscor tenebrosa dels maltractaments.

PERO SI DICE QUE ME QUIERE. EVITAR LAS TRAMPAS DE LAS RELACIONES ABUSIVAS
Dina L. Mcmillan
Editorial Urano, 2007
188 pàgines 11€

Llibre que ajuda a “fer caure la vena dels ulls”. Podem reconèixer a un maltractador des de la primera cita? Hi ha senyals que indiquen que ens trobem davant d'una relació d'abús?. La resposta és afirmativa i esperançadora. Si som capaces d'identificar-les podem evitar caure en el parany d'aquest tipus de relacions.

VIAJE DESDE LA TIERRA DEL NO
Roya Hakakian
Editorial Nadhari Narrativa, 2006
230 pàgines 16€

Roya Hakakian rememora amb candor i intensitat la seva infantesa i adolescència a l'Iran prerevolucionari. El resultat és un relat exquisidament escrit del pas a la maduresa d'una nena intel·ligent i perceptiva en la seva recerca d'una veu pròpia i autèntica, en una època de tancament i repressió cultural. De forma notable, l'autora aconsegueix recrear una època i un lloc dominats pel fanatisme religiós, la violència i la por amb enorme sinceritat i, en ocasions, gran sentit de l'humor. Hakakian descriu de manera commovedora, i per moments colpidora, com va anar canviant la vida de les dones a través de la mirada d'una valenta i optimista jove.

DETRÁS DE LOS OJOS
Graciela Fainstein
Editorial Nadhari Narrativa, 2006
197 pàgines 14€

L'any 1976, a Buenos Aires, Graciela va ser segrestada, al costat del seu company i una amiga, per les forces militars de la dictadura. Durant tres dies va viure la por, la tortura i la humiliació. Vint-i-cinc anys més tard, a Madrid, Graciela havia “après a oblidar, allunyar-se del record, rebutjar la memòria”, però s'adona que l'oblit no és més que un remei passatger, necessari de vegades per no caure en la bogeria, i que l'aprenentatge i el creixement tenen la seva base en el record, en la memòria. Novel·la esplèndida, literària com poques, capaç no només de transmetre les emocions de la protagonista sinó de donar-nos elements perquè establim les nostres pròpies lleis generals.

Aquests llibres els podeu trobar i demanar en préstec al PIAD Neus Català de Roda de Ter, al Punt Dona de Vic i al SIAD de Manlleu. Tots ells han estat recomanats per la llibreria Pròleg

Llibreria de les Dones
C. Dagueria, 13
08002 Barcelona

T 93 319 24 25
llibreria@proleg.com
www.llibreria@proleg.com

webs

www.pangea.org/dona/tamaia
Web de l'Associació de Dones contra la Violència Familiar. El primer objectiu de l'associació va ser la constitució d'un grup d'ajuda mútua per a dones maltractades, que ajudés a les dones agredides a recuperar-se dels efectes i conseqüències de la violència.

www.centroreinasofia.es
Aquesta institució es dedica des del 1997 a l'anàlisi de l'agressió en les seves distintes formes. Per això realitza i fomenta projectes d'investigació, edita llibres i estudis, recopila documents i publicacions i analitza estadísticament el fenomen de la violència.

www.xarxafeminista.org
La web de la xarxa feminista és un espai simbòlic de trobada i relació entre les dones i els grups de dones que en formen part. Està obert a totes les dones i grups que s'hi vulguin vincular.

www.observatorioviolencia.org
En aquesta pàgina web es poden trobar notícies actualitzades, opinions, informes, estudis i documents relacionats amb la violència de gènere.

adreces

PIAD NEUS CATALÀ.
RODA DE TER
Can Planoles
C. Ramon Martí, 42 1a planta
08510 Roda de Ter
Telèfon 93 854 39 39
Correu electrònic:
piad@rodadeter.cat
Dilluns i dimarts,
de 9 a 14 h i de 16 a 19 h

PUNT DONA. VIC
Palau Bojons
Plaça Don Miquel de Clariana, 3
08500 Vic
Telèfon 93 889 34 76
Correu electrònic
punt dona@vic.cat
De dilluns a divendres
de 9 a 14 h
(hores concertades)

SERVEI D'INFORMACIÓ I ATENCIÓ A LES DONES DE MANLLEU (SIAD)
Àrea de Benestar Social, Salut Pública i Consum de l'Ajuntament
C. Baixa Cortada, 9
08560 Manlleu
Telèfon 93 851 08 48
Correu electrònic
siad@manlleu.cat
Dimarts i dijous
de 10 a 13 h i de 16 a 18 h

Aquests són serveis municipals de proximitat adreçats de manera específica a les dones, que tenen com a objectiu orientar, informar i assessorar les dones per mitjà d'una atenció individualitzada i/o grupal. Des d'aquests serveis es recullen les demandes i necessitats que expresen les dones per tal de fer més reals i efectives les polítiques d'igualtat a través de la sensibilització i prevenció de la ciutadania i la participació activa de les dones.

telèfons

Servei d'atenció telefònica 24 hores per a les dones en situació de violència:
900 900 120
i per correu electrònic :
900900120@gencat.cat
servei gratuït i confidencial que informa, assessora i facilita la manifestació dels casos de violència contra les dones les 24 hores del dia, 365 dies l'any.

Emergències mossos d'esquadra
088

Mossos d'esquadra
93 881 57 00

Emergències socials
112

Emergències de l'Instituto de la Mujer
900 191 010
900 152 152 (DTS dones sordes)

Emergències mèdiques
061

Hospital General de Vic
93 889 11 11

Guàrdia urbana
092

25 de novembre

Dia Internacional contra la violència envers les dones

actes comarcals

Organitzats conjuntament pels Ajuntaments de Manlleu, Roda de Ter, Vic i el Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura

Presentació de la revista Entre Dones
Editada conjuntament pels ajuntaments de Roda de Ter, Manlleu i Vic i el Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura.
Dia: dimarts, 18 de novembre
Lloc: Biblioteca Bac de Roda
Població: Roda de Ter
Hora: 19 h

Mandala contra la violència masclista
Participen en la confecció de la mandala: grups i entitats de dones de tota la comarca.
Dia: diumenge, 30 de novembre
Lloc: Plaça Major
Població: Vic
Hora: 11 h

exposicions

No més violència contra les dones
Del 25 de novembre al 8 de desembre
Lloc: Museu Industrial del Ter
Població: Manlleu

Un joc d'idees
de Lúdia Dot
Del 30 d'octubre al 30 de novembre
Lloc: Casa de cultura
Població: St Quirze de Besora

Homenatge d'Ester Besolí a les víctimes del maltractament
Del 5 al 30 de novembre
Lloc: Museu de l'Art de la Pell
Població: Vic

Degènere
del col·lectiu artístic "La solitària"
Del 8 al 30 de novembre
Lloc: Can Patalarga
Població: Manlleu

Les donesa Ravensbrück
Del 24 al 28 de novembre
Lloc: PIAD Neus Català
Població: Roda de Ter

xerrades i debats

El diàleg entre dones i homes
Conferència / debat
A càrrec: d'Anna M. Vidal
Dia: dimecres, 19 de novembre
Lloc: Casino de Vic
Població: Vic
Hora: 19 h

Tertúlia amb l'associació Dones de Vol
Tertúlia
Dia: dimecres, 26 de novembre
Lloc: PIAD Neus Català
Població: Roda de Ter
Hora: 20 h

Centenari del naixement de Simone de Beauvoir
Conferència commemorativa
A càrrec: Dra. Marta Segarra (de la Universitat de Barcelona)
Dia: dimarts, 25 de novembre
Lloc: Aula Segimon Serrallonga (Universitat de Vic)
Població: Vic
Hora: 12 h

Reflexions masculines entorn els homes, polítiques d'igualtat, de conciliació i usos dels temps
Xerrada / col·loqui
A càrrec: de Bernat Escudero Pachón (AHIG)
Dia: dijous, 27 de novembre
Lloc: Sala d'actes de Gestiomat
Població: Torelló
Hora: 19 h

Presentació del núm. Extraordinari de la revista "De Signis"
Dia: dimarts, 25 de novembre
Lloc: Aula Segimon Serrallonga (Universitat de Vic)
Població: Vic
Hora: 12 h

Coeducació
Xerrada
Dia: dimarts, 2 de desembre
Lloc: Casa de Cultura
Població: Sant Quirze de Besora
Hora: 20,15 h

tallers

Violència i desigualtat de gènere
Adreçat a joves majors de 18 anys
Dia: divendres, 21 de novembre
Lloc: Si-dral
Població: Manlleu
Hora: 20,30 h

Dones homes persones!!
Dia: divendres, 21 de novembre
Lloc: CEIP La Sinia
Població: Vic
Hora: 15 h

Desmitificant l'amor romàntic, ni prínceps blaus ni princeses promeses
Dia: dimarts 26 de novembre
Lloc: Aula de Cultura
Població: Sant Vicenç de Torelló
Hora: 20 h

altres activitats

Penjada de la bandera contra la violència masclista
Dia: dijous, 20 de novembre
Lloc: Ajuntament d'Orís
Població: Orís
Hora: 17 h

Llegida del manifest contra la violència masclista
Dia: dimarts, 25 de novembre
Lloc: Casa de Cultura
Població: Sant Quirze de Besora
Hora: 20 h

Llegida del manifest contra la violència masclista
Dia: dimarts, 25 de novembre
Lloc: Aula de Cultura
Població: Sant Vicenç de Torelló
Hora: 19,45 h

Representació de l'obra de teatre "No puc més"
de Glòria Marín
Dia: divendres, 21 de novembre
Lloc: Teatre Casal Gràcia
Població: Manlleu
Hora: 22 h

Encesa d'espelmes en homenatge a les dones víctimes de la violència masclista
Dia: dimarts, 25 de novembre
Lloc: Plaça Major
Població: Vic
Hora: 18,30 h

L'hora del conte: Contes per estimar-nos
Dia: dimarts, 25 de novembre
Lloc: Biblioteca Joan Vaqué i Casas "L'Esqueller"
Població: Sant Pere de Torelló
Hora: 19,45 h

Per a més informació adreceu-vos als ajuntaments.

«Mai vaig creure
que poguéssim
transformar el món,
però crec que
cada dia es poden
transformar les coses.»
Françoise Giroud, 1916 – 2003